

Kirker og tinghus fullbooket. Vi er inne i den absolutte høyse-
song for ekteskap i hovedstaden: Ingen måneder er det like mange som gifter
seg som i juni.

Kjærligheten som ble borte. Juni Dahr og Lars Øyno som Nora og Thorvald Helmer i Ibsens «Et dukkehjem».
FOTO: JAN PETTER LYNAU/SCANPIX

I kjærlighetens tid

NYLIG BLE DET utgitt en fascinerende liten bok om kjærlighet skrevet av journalisten Sigrí Sandberg Meløy. «Kjærleikar» heter den. Ingen poesi, ingen kjendiser, ingen samlivsekspert eller statistiske undersøkelser. Bare 14 møter med mennesker man kan treffe når som helst, hvor som helst. Kjærlighet er da også først og fremst hverdag og hardt arbeid, sier de.

Den ene andre

Likevel drømmer de, om den ene andre å dele alt med i gjensidighet – og om stille, forutsigbar normalitet i en medietid der det normale ofte blir usynliggjort. Men drømmen overskygges dels av en farligere forestilling, den som krever det idylliske, romantiske, altomfattende og perfekte forholdet – hele tiden.

Kjærlighet blir dermed bare nok en prestasjon, i et samfunn som dyrker den totale tilfredsstillelse av alle lyster og behov på én gang. Resultatet er et slags fantastisk idealbilde av kjærligheten, uoppnåelig for nesten alle.

Ja, det fremstår som en parallell til reklamens idealisering av den perfekte kropp: Det perfekte forholdet.

Knut Olav Åmås
Debatt- og
kronikkredaktør

KOMMENTAR

knut.olav.amas@aftenposten.no

1 av 4 vil være singel

Flere av de intervjuede i «Kjærleikar» lengter etter den stabile tosomheten. Men en reportasje i VG søndag fortalte at en av fire nordmenn nå velger singeltilværelsen helt bevisst. Over halvparten av dem sier at de overhodet ikke leter aktivt etter noen å dele livet med. Og folk i Oslo mer enn noe annet sted.

For et eller annet sted på veien mellom generasjonene skjedde det: At det ble vanligere å gå fra hverandre enn å holde sammen, reflekterer Sigrí Sandberg Meløy i «Kjærleikar». Av hvert tiende inngåtte ekteskap går fem i oppløsning, flest i Oslo. Så for parene som står foran byfogd eller prest til helgen, varer evigheten de lover hverandre ofte ikke mer enn 10-15 år.

Ibsens Nora – og dagens

En klassisk kjærlighetsdrøm som gikk i oppløsning ble fremført for siste gang i en trang bygårdsleilighet på Norsk Folkemuseum søndag. Med Juni Dahr som Nora og Lars Øyno som Thorvald Helmer i en spesielt vellykket versjon av Ibsens «Et dukkehjem», fikk 15 publikummere benket langs stueveggen se et forhold tømmes for siste rest av kjærlighet. Bare konvensjonene og kullissene ble igjen. De var nok for Thorvald, ikke for Nora. Vi hørte henne storme ned trappen, ut i sommernatten på Bygdøy, etter å ha gitt opp jakten på «det vidunderligste», den gjengjeldte kjærligheten.

Hun ikke bare gikk, hun løp. Dagens Nora'er blir heller ikke værende i de helmerske hus, slik Kåre Willoch ville det i sin omskrivning av «Et dukkehjem» nylig. Men sommernettene som dagens Nora'er stormer ned trappene for å kaste seg ut i, er fulle av andre kvinner og menn skadet av uoppfylt kjærlighet, fordi tidens overmenneskelige ideal krever alt av den.

Likevel drømmer de.